

[Aksel Larsen.]
 området, vil vi naturligvis gøre, hvad vi kan for at påvirke også socialdemokratiet, socialdemokratiets medlemmer og socialdemokratiets vælgere, sådan at regeringen ikke går hen og laver et skatteforlig med de konservative, men besinder sig på, at den burde udnytte det flertal, som på ny er konstateret her i tinget, et flertal for en forenkling af skattelovgivningen og en virkelig, regulær skattereform med afskaffelse af skattefradragsreglen, med afskaffelse af en væsentlig del af de urimelige fradrag. Dette flertal eksisterer, hvis blot de 77 folketingsmedlemmer vil have mod til at bekende sig til de synspunkter, de i hvert fald bekendt sig til programmæssigt, og som hr. Peter Nielsen også bekender sig til, næsten hver gang han står på folketingets talerstol og taler om den besynderlige skattefradragsregel.

Johan Asmussen: Hr. Peter Nielsen indledte sin tale med at betegne den nuværende ordning som et fortvivlende system, og det skal jeg ikke modsige; det er i mange henseender et fortvivlende system. Men når hr. Peter Nielsen nu for gud ved hvilken gang, kan man vel sige, fremstiller regeringens kildeskat som den fuldkomne lyksalighed, som skal løse alle problemer, omtrent da, så synes jeg, man kommer lidt for højt op. Hr. Peter Nielsen ville sætte lighedstegn imellem kildeskat og skatteevne. Vi er alle enige om, at skattesystemet bør anlægges på grundlag af skatteevnen, men vi er ikke enige om, i hvad skatteevnen egentlig finder udtryk; den finder under nutidens forhold ikke udtryk i de samme ting som tidligere — det skal jeg ikke komme nærmere ind på ved denne lejlighed.

Det blev sagt fra et par sider, så vidt jeg husker også af hr. Baunsgaard, at den grundlæggende forudsætning for et skattesystem må være forenkling. Det synes jeg må være forkert. Det er naturligvis såre attråværdigt, at et skattesystem er så enkelt som muligt, men det kan ikke være den grundlæggende forudsætning. Den grundlæggende forudsætning må netop være, at man på basis af en rigtigt fremfundet skatteevne finder et system, der nærmer sig det retfærdige så meget, som det nu engang er menneskelig muligt. Det må være det grund-

læggende, og så må man prøve på inden for de rammer at finde frem til noget, der er praktisk og enkelt.

Det undrer mig, at hr. Peter Nielsen i slutningen af sit indlæg med megen vægt sagde, at kun på basis af det nu foreliggende lovforslag kan man fra socialdemokratiets side drøfte hele dette spørgsmål. Det kan dog vist ikke være alvorligt ment. Vi venter i øjeblikket på resultatet af arbejdet i det udvalg, der blev nedsat til overvejelse af de tanker, som det konservative folkeparti har fremsat om en samtidighedsskat — det udtryk vil jeg nu også foretrække fremfor frivillig kildeskat — og det er blevet sagt af ministeren og andre som den selvfølge, det er, at naturligvis og anstændigvis må man afvente resultatet af denne udvalgsbehandling. Derfor kan det heller ikke være alvorligt ment, når det bliver sat som overskrift over behandlingen i dag, at kun på basis af dette lovforslag vil socialdemokratiet forhandle.

I finansministerens fremsættelsestale findes en bemærkning om, at alle partier går ind for tanken om en samtidighedsskat, men så tilføjer ministeren: måske lige med undtagelse af de uafhængige. Jeg ved ikke rigtig, hvor ministeren har det fra, for det er ikke rigtigt. Vi har på ingen måde noget imod en samtidighedsskat som sådan, at folk bliver færdig med deres skat samtidig med indtjeningen. Det har vi ikke sagt nogen steder at vi skulle have noget imod, tværtimod er det modsatte sagt. Det fremgår i hvert fald tydeligt af anden udgave, andet optryk, af de uafhængiges skattereformforslag af maj måned, at der ikke er noget som helst i vejen for, at en samtidighedsskat kan anvendes i forbindelse med de tanker, som vi i øvrigt har fremsat i vort forslag, et forslag, som jeg går ud fra også vil blive underkastet en grundig og seriøs undersøgelse i det kommende udvalg.

Det er jo i realiteten en genfremsættelse, og jeg skal derfor først og fremmest henvise til mit indlæg sidste gang, den 29. oktober 1965 — Folketingstidende 1965-66 sp. 702 — men jeg skal naturligvis føje noget til og trække et par ting frem af det, der er sagt tidligere.

Må jeg lige først nævne en ting; et af de argumenter for regeringsforslaget, som — i grunden mærkeligt nok — ikke er frem-